

zajištění a zřízení zástavy pro z části ještě nesplatné pohledávky stěžovatelovy na úkor ostatních věřitelů, naplniti pouze skutkovou podstatu přečinu nadržování ve smyslu §u 485 tr. zák., po případě přečinu podle §u 486 č. 2 tr. zák., pokud byla k újmě ostatních věřitelů stěžovateli poskytnuta zástava, po případě pokud nebyl včas podán návrh na zahájení řízení vyrovnávacího neb vyhlášení úpadku, nýbrž uznáním závazků ve sporu umožněno bylo stěžovateli vedení exekuce do majetku dlužníka, což nespadá pod pojem »poskytnutí zástavy«; avšak pro činy ty mohli by stíháni býti pouze dlužníci, nikoli však, jak z ustanovení druhého odstavce §u 485 tr. zák. vyplývá, stěžovatel jakožto jejich věřitel. Všechny těchto zásad bude soudu prvě stolice šetřiti při novém hlavním přelíčení.

Čís. 2172.

Skutková podstata zločinu ucházení se o křivé svědectví (§ 199 a) tr. zák.) vyžaduje po stránce objektivní, by svědectví, k němuž pachatel naváděl, bylo křivé, po stránce subjektivní, by si pachatel byl vědom toho, že jest křivé.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, Zm II 504/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Brně ze dne 29. července 1925, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem spoluviny na podvodu podle §§u 5, 197, 199 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek, pokud jde o Tomáše K-ého a Marii K-ou, jakož i podle §u 290 tr. ř., pokud se týče Boženy P-ové a věc vrátil nalézacímu soudu, by v rozsahu zrušení o ní znovu jednal a ji rozhodl.

Důvody:

Nalézací soud shledává skutkovou podstatu zločinu, jímž uznává stěžovatele vinnými, v tom, že stěžovatelé svými, soudem zjištěnými výroky hleděli v P-ové vzbuditi úmysl, by dosvědčila u hlavního přelíčení, že nebyl obžalovaný K. za jeptišku na plese přestrojený, dobře vědouce, že seznala jako svědkyně v předběžném řízení, že v masce jeptišky poznala určitě K-ého. Zda toto seznání P-ové, v předběžném řízení jest též objektivně pravdivým, pokládá nalézací soud za nerozhodné. Tento výrok soudu jest právně mylným, a podle čis. 9 a) §u 281 tr. ř. zmatečný. Skutková podstata zločinu, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými, vyžaduje po stránce objektivní, by svědectví, k němuž stěžovatelé P-ovou naváděli, bylo křivé, a po stránce subjektivní, by si byli toho vědomi, že jest křivé. Nestačí tedy zjištění, že obžalovaní věděli, že P-ová před tím seznala, že v masce jeptišky poznala určitě K-ého, nýbrž muselo by býti zjištěno po stránce objektivní, že toto seznání bylo pravdivým. To předpokládá zjištění, že K-ý skutečně byl na plese za jeptišku přestrojen, neboť, kdyby tomu tak nebylo, nebylo by lze říci, že P-ová K-ého poznala, nýbrž toliko, že se mylně domnívala, že ho poznala. Po stránce subjektivní bylo by

třeba zjistiti, že si byli stěžovatelé (to platí zejména o spoluobžalované Marii K-é) toho vědomi, že K-ý byl za jeptišku přestrojen. Nebyl-li to K-ý, který byl na plese v masce jeptišky, nerozhodovalo by, že P-ová byla přesvědčena o tom, že ho poznala. Neboť pak by její svědectví, že K-ého nepoznala, bylo sice subjektivně křivé, ale objektivně by bylo pravdivé a šlo by na její straně o čin podle §u 11 tr. zák. beztrestný. Stejně nedopustili by se za tohoto předpokladu ani obžalovaní trestného činu, třeba že věděli, že P-ová mylně předpokládá, že K-ého poznala. Jelikož tudíž nalézací soud nezjistil skutečností, jichž je třeba, by mohlo býti zákena správně použito, bylo za předpokladů §u 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, č. 3 ř. zák. z roku 1878 zmáteční stížnosti již při neveřejné poradě vyhověti a věc vrátiti nalézacímu soudu, by ji znova projednal a rozhodl, aniž bylo potřebí, zabývat se ostatními uplatňovanými důvody zmátečnosti. Stejně opatření bylo podle §u 290 tr. ř. učiniti i co se týče Boženy P-ové, poněvadž důvody, jež vedly ke zrušení rozsudku proti manželům K-ým, jsou, pokud jde o objektivní skutkovou podstatu činu, jí za vinu kladeného, též jí na prospěch.

Čís. 2173.

Nejde o podvod (§ 197 tr. zák.), předložil-li sběratel milodarů dárcům sběrací archy, na nichž přepsal částky, předchozími dárci upsané, na vyšší, by pozdější dárcé povzbudil k vyššímu úpisu; nezáleží na tom, že měl z vybraných peněz provisi.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1925, Zm I 248/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 19. února 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 200 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a sprostil obžalovaného z obžaloby.

Důvody:

Odůvodněnou jest zmáteční stížnost, pokud, dovolávajíc se důvodu zmátečnosti čís. 9 a) §u 281 tr. ř., uplatňuje, že nalézací soud neprávem posuzuje zjištěné jednání obžalovaného jako zločin podvodu podle §§ů 197 a 200 tr. zák. Zjištěno je, že obžalovaný, jenž byl oprávněným zmocněncem Masarykových kolejí ku sbírání milodarů, milodary určenému účelu správně odvedl. Otázkou jest, zda se dopustil podvodu tím, že předložil firmě »H.« sběrací arch s nesprávnými, vyššími úpisy dvou dárců (2000 Kč a 1000 Kč místo správných 200 a 100 Kč), následkem čehož zástupce firmy upsal 1000 Kč, ačkoli by prý, kdyby byl pravý stav věci věděl, upsal toliko 100 Kč. Na otázku tu dlužno na rozdíl od nalézacího soudu odpověděti záporně. Pravda je, že obžalovaný, předloživ padělaný sběrací arch, předstíral nepravdu a že se mu podařilo vyvolati u firmy »H.« nesprávnou představu a přiměti ji k věnování vyššího daru, než jaký by jinak byla upsala. Leč v jednání tom lze podle povahy věci a